

Månedsbrev fra Elgtråkket

Desember 2019

Datoer å merke seg fremover:

Mandag 02. desember – «ha med dag».

Fredag 06. desember – Julevandring for Storefot.

Tirsdag 17. desember – Nissefest i skogen. Nærmere informasjon kommer.

Fredag 03. januar – Planleggingsdag, barnehagen stengt.

Da viser kalenderen desember og vi går inn i årets mest spennende, forventningsfulle og koseligste måned. Desember, med sine lukter og smaker, hemmeligheter og magi. Hvordan smaker jul? Hvordan lukter jul? Vi undrer oss litt hver dag i hele desember. Vi har så smått begynt med litt julehemmeligheter og mange flere hemmeligheter vil det bli. Det eneste vi kan røpe, er at hemmelighetene våre henger sammen med prosjektet vårt, «matens opprinnelse». Så da er det bare å vente i spenning og glede seg til julaften.

November har for mange vært en lang måned innenfor gjerdet. Vi har dessverre ikke vært på så mange turer i skogen. Litt grunnet bemanningen en periode, men også grunnet foreldresamtaler. Vi ønsker å takke dere alle for den forståelsen dere har vist oss da vi slet med å få tak i vikar. Dere er utrolig gode å ha med på laget 😊 Takk til hver og en!! Takk også for alle hyggelige samtaler.

Vi opplevde også en meget våt november. Stor var lykken da årets første snø kom den 8. november. Vi opplevde noen glade dager med lek og moro. Både små og store samarbeidet hver dag om store og flotte byggverk. «Snømannen Kalle» ble plutselig forvandlet til en stor borg, hvor riddere og dinosaurer kjempet side og side i vinterstormen... herlighet hvor gode de er til rollespill.

Fra Rammeplanens fagområder:

- ✓ Få gode opplevelser med friluftsliv året rundt
- ✓ Bruke språk aktivt til å skape relasjoner, delta i lek og som redskap til å løse konflikter.
- ✓ Oppleve trivsel, glede og mestring ved allsidig bevegelseserfaringer, inne og ute, året rundt.
- ✓ Ta i bruk fantasi, kreativ tenkning og skaperglede.

Det hadde snødd tett hele formiddagen, og bakken hadde blitt kledd opp med et tykt hvitt teppe. Tre store gutter var i full sving med å lage «den største snømannen de noen gang hadde sett». De samarbeidet i full stillhet. Den ene løftet opp en stor snøball og satte den forsiktig ned på en annen snøball. En av guttene klappet til så den skulle sitte fast. Den tredje gutten var i full gang med å rulle en snøball som skulle bli til hodet. Alle visste hva de skulle gjøre, uten å snakke sammen. Ei lita jente følger nøye med fra sidelinjen. Hun står stille en lang stund og bare observerer. Så setter hun seg ned på huk og lager en liten snøball. Med sakte skritt går hun bort til guttene, rekker frem en rød ullvott, hvor det ligger en liten snøball. «Trenger dere denne»? Hun spør forsiktig mens hun ser på guttene. «Ja, det var fint. Den trenger vi», svarer den ene gutten og tar imot snøballen. Fire barn fortsetter videre med å lage «verdens største snømann». Tre store gutter og ei lita jente med røde ullvotter.

Vi feiret ei super Hiawatha jente i november. Hipp hurra for Ada, som ble 3 år. Tre rosa raketter ble skutt i været og popcorn ble poppet til den store gullmedaljen. Vi poppet så masse at vi måtte dele litt med Revene for å klare å spise opp alt sammen.

Storefot-guttene våre har virkelig hatt en fin tid med svømming på onsdagene. Det er ukens høydepunkt. De er raske til å gjøre seg klare til å reise, når vi gir beskjed. Opplever en gjeng som virkelig er trygge i vannet. Vi koser oss med svømming til og med onsdag 11. desember.

Den 6. desember er Storefot invitert til julevandring i Hole kirke. I forkant vil vi bli litt kjent med juleevangeliet og øve på tre julesanger: «Et barn et født i Betlehem», «Tenn lys» og «Jeg er så glad hver julekveld». I kirken vil barna få utdelt kostymer og spille ulike roller (de som har lyst). I tillegg vil barna få mulighet til å få komme opp på orgelgalleriet, hvor barna får en kort demonstrasjon av orgelet. Vi gleder oss til en spennende dag.

Til slutt får vi være med Didrik tilbake til slaktingen på Bye gård. Det var mange inntrykk denne dagen. Spennende, litt gøy og skummelt:

Grise slakting på Bye gård 😊

Dagen var kommet og vi skulle på slakting. Dette var den dagen vi har snakket så mye om og sett så ufattelig frem til. Ungene kom på morgningen og alle spurte når de kom om når vi skulle reise til grisen. Alle hadde noe de gledet seg til og det var mange spørsmål. Alt fra «gleder meg til å se all maten inni grisen som vi har gitt dem», «gleder meg til å holde hjertet» og «skal de ta av alle hårene». Mange tanker, gleder og spenning allerede. Så fikk vi en telefon fra Ole Petter som sa at nå kan dere bare komme alle sammen 😊 Da pakket vi sammen og satte kursen mot Bye gård.

Da vi kom inn i kjelleren, så kjente nok alle at her var det veldig fuktig og en litt rar lukt kom mot oss. Alle ble med inn. Vi så grisen ligge der helt rolig og med litt blod på huden sin. Da de skulle til å henge opp grisen fra taket så var det 2-3 stykker som ville ut. Det var helt greit. Ble nok et lite sjokk, men alle sammen kom inn igjen når de var klare 😊 Det var nok en stor fordel for mange at vi hadde sett slakting på video på forhånd i barnehagen. Det gjorde at de kunne spørre, når skjer det og når skjer det? De fikk brukt alle sansene sine, både lukte, se, berøre og høre. Det var lyden og synet for eksempel av at grisen ble skåla og busten havnet på gulvet.

Når det var tid for at grisen skulle kuttet i to deler, hadde barna mange spørsmål. Vi voksne svarte og også de på gården som har gjort dette i mange år. Et av spørsmålene var «nå kommer tarmene, er det mye bæsj i dem?» Det er et veldig godt spørsmål, for det er jo i tarmene maten vår blir fordøyd og blir til bæsj. Når tarmene kom så flokka ungene seg til, de ville så klart se og kjenne på. De var i ekstase når slakteren kom med hjertet. Han delte det i to så ungene fikk se inni og det var spennende. Tenk at vi tok på et helt ekte hjerte 😊 «kanskje dette er like stort som mitt?», «hvorfor renner det så mye blod ut av det?» (da var hjerte delt). Vi tok oss god tid til å snakke sammen om hva vi så hele tiden. Her var det mye å undre seg over.

RP: Barnehagen skal bidra til innsikt i matens opprinnelse, produksjon av matvarer og veien fra mat til måltid.

Vi gikk frem for å se på hvordan grisen så ut når alt var ute. Da kunne vi kjenne på «ribba» (ribbeina) som mange spiser på juleaften. Dette var spennende, dette var noe de har sett før, men i en annen innpakning. Noen kjente også på sine egne ribbein for å kjenne

forskjell. Det blir spennende under julemiddagen for de som skal ha ribbe, for jeg tipper at mange kommer til å nevne noe for dere.

Etter denne dagen og nå som det har gått noen uker, er det flere som fortsatt snakker om det vi har opplevd. «husker du når vi var på slakting?». Det er moro, og alle har noe de husker fra denne dagen.

Målet har hele tiden vært «Matens opprinnelse». Slaktingen var prikken over i`en. Håper slaktingen har satt positive spor og et minne de vil huske i veldig mange år frem over 😊

Vi ønsker hver og en av dere en fantastisk førjulstid. Senk skuldrene, ta godt vare på hverandre og skap gode minner.

«Julen gir oss muligheten til å stoppe opp og reflektere over de viktige tingene rundt oss – en tid hvor vi kan se tilbake på året som har gått, og forberede oss på året som kommer.»

- D. Cameron

Desemberhilsen fra Didrik, Hege, Martin og Linda.

